

LS 0056

Jag sitter tillsammans med Albin Nicklasson och hans fru Vivianne Nicklasson, som nu är bosatta i Lindstrom, Minnesota. De är på besök i Sverige.
Det är idag den 9 juli 1979.

Lennart Setterdahl: Ja. Du är född i Lindstrom, ja. Nej! Moorhead! Så var det.
Albin Nicklasson: Moorhead.

L: Och; pappa, det var Ingel Petter Nicklasson från Långasjö.

Albin: Ja.

L: Och mamma? Hon var från Skåne någonstans.

Albin: I Skåne. Men var, det - det vet jag inte. Jag kom och tänka på 'at nu. Om vi hade trott - tänkt på 'at, så skulle vi skrivit ner det när jag var hemma. Då hade jag haft reda på 'at.

L: Men pappa; han kom till Amerika när han var ung pojke.

Albin: Han var 14 år.

L: 14 år!

Albin: Ja.

L: Kom han ensam?

Albin: No han kom med en granne i Sverige, som han hade arbetat för. Och träffat här i Sverige en del. Och sen reste han med 'hoonom till Amerika. Och då så skulle han arbeta åt 'hoonom till han blev 21 år, till betala biljetten! Så 'di betalte ju en del. Så han var konfirmerad i Amerika! Min far.

L: Jaha.

Albin: Men - han stannade med honom - jag är inte säker på om det är tre eller fyra år.

L: Vad heter den personen som han arbetade hos?

Albin: ... Blomkvist.

L: Jaha.

Albin: Ja. Men - då - Blomkvist hade en bror som sa till min far att: "nu har Du arbetat länge nog för Din biljett. Gå med Mig nu, så ska vi gå ut och arbeta på järnvägen vid Dakota och Montana". Det var västerut. Så Det 'jore' han. Så han arbetade där i flera år. Sen när han hade tjänat nog pengar, då köpte han två hästar, så han kunde tjäna mer pengar, se. Det begagnade 'di på den tiden, se.

L: Jaha.

Albin: Så. Då höll han på med det, 'te dess han 'börjt' och bli så han skulle ta land vid moorhead. Men se. De 'jore vad 'di sa. De homstead-ade. 'Di fick 'at fritt. Fick 160 acre. Och Då fick 'di bräckt upp så 'mycke av Det landet vart år, så 'di kunde resa gröda och bygga ett litet hus först. Och så många månader fick 'di varje år, see. För då fick de ingen förtjänst (ingen inkomst, skulle jag 'säg') på landet, utan 'di gick ut och arbetade. Var 'di kunde få arbete.

L: Vilka år arbetade han på järnvägen? I Montana.

Albin: Well. Let's see. ..

L: Vilket år kom han till Amerika?

Albin: -75, tror jag det var.

L: -75.

Albin: Ja. Ja. Så då 'måtte det vart i 80-, slutet av 80-talet.

L: Som han tog homestead.

Albin: Ja. Ja.

L: Men då, när han gick på järnvägsarbete. Då var det ett öppet land i Dakota.

Albin: O ja! Det var allt öppet!

L: Det var bara järnvägen som gick fram.

Albin: Ja. Ja. Och; järnvägen på Den tiden, han fick, Di fick land. 'Di fick ett 'stöcke land på ena sidan vägen - järnvägen - och sen nästa, - så fick 'di land på andra sidan järnvägen. Det fick 'di 'te bygga järnvägen, se. Och då. 'Di sålde 'möcke av Det landet med. Men se. Sen var det så mycket annat land. Och det kunde folk få! 'Di fick det fritt! Bara för att bräcka 'opp landet, se. Så 'di 'kunne resa grödor där och ha djur.

L: Berättade pappa någon gång om arbetet västerut på järnvägen?

Albin: Vad han 'töckte om 'at?

L: Berättade han om det, när Du växte upp, att han hade arbetat på järnvägen?

Albin: Under sitt. - Efter att han hade varit på järnvägen. Sedan fick han fatt i 'lann, och sen gifte han sig.

L: Jaha.

Albin: Så. Så gick det.

L: Men har han talat med Dig någon gång om när han arbetade på järnvägen?

Albin: Ja.

L: Vad sa han om arbetet?

Albin: Well. 'Di fick arbeta då. Det var sex dar i veckan. Men sen kom det allt på hurdan man 'di hade som var över dom.

L: Förman.

Albin: Ja. 'Di var väldigt bra!

L: Jaha.

Albin: Men det blev långa dagar på Den tiden.

L: Det blev långa dagar ja. Och varmt med på sommaren.

Albin: Väl. Olika tider, så var det ju varmt, se.

L: Ja.

Albin: Men En sak var. Där ute blåste mycket.

L: Vintertid. Kunde de arbeta då?

Albin: Nej! Inte när det blev för kallt. O nej!

L: Det gick inte.

Albin: O nej.

L: Var tog han vägen då? Tog han skogsarbete?

Albin: Ja. Det "jorde han, när han 'kunne. Ja.

L: Ja.

Albin: Till dess han blev för och laga för sitt egna.

L: Stannade han där ute i Montana och Dakota, eller åkte han hem till Minnesota?

Albin: Landet tog han från Minnesota-sidan. Det var - Det var rätt in till Dakota-sidan.

L: Hur gammal var han då. Då var han?...

Albin: Han var .. 23 år, eller någonting. .. När han tog 'lann', eller 24.

L: Då var han ogift.

Albin: Ja. Ja. Han gifte sig 1926. Så han hade 'lannet då.

L: 1926!

Albin: Nej! No. Han gifte sig i 18 92!

Vivianne: Ja!!

L: -92. Det hade blivit lite fel.

Albin: Det var det året jag föddes, vet jag!

L: Så. Där han hade växt upp i Moorhead. Tog han homestead alldeles i närheten så att säga. Inte Växt upp, utan Där han valde plats då?

Albin: Ja. Vi bodde där till 19 02.

L: Jaha.

Albin: Och då sålde han det landet och 'flytte' till Lindstrom.

L: Då var han gift ja.

Albin: Ja. Och vi var alla födda ute i Moorhead.

L: Så sin maka nu, som kom från Skåne. Kom hon dit ut också till Moorhead, eller?

Albin: Ja. Hon kom med hennes föräldrar. Hon hade en 'söster och Hon, och hennes 'söster och hennes föräldrar, 'di kom på en gång till Moorhead.

L: Jaha.

Albin: Och 'di tog land Där!

L: Jaha.

Albin: Så 'di satte resa gröda där.

L: Så det var många svenskar där runt Moorhead, och Fargo?

Albin: Ja. Svenskar och norska. 'möcke' svenskar.

L: Men det var mest på Minnesota-sidan?

Albin: Ja. Men det var många svenskar på nord... Dakota-sidan med.

L: Det var det.

Albin: Å ja. Ja. Det var 'möcke'. Och där kom en del tyskar med!

L: Ja.

Albin: Men Det var 'möcke' svenskar och norskar.

L: Vad hette de där kyrkorna där uppe? Marple.. och Vad hette de. Ungefär 30 40 miles väster om Fargo. Det ligger väl i svenska områden. Och sen längre ut ligger Venise City. I North Dakota.

Albin: Jaa. Vad heter platsen?

L: Venise City.

Albin: Det kan jag inte 'säj'!

L: Det ligger västerut där ..

Albin: Ja. Ja det händer. Ja Vi har rest 'igönom där. Vi har vart ute och rest 'möcke', så jag kan inte komma ihåg alla platser!

L: Nej. Nej. Var marken bättre på Minnesota-sidan - eller?

Albin: Well. Det kan hända han var, en del. Men där var 'go' mark, och där var en del platser som inte var så god, med.

L: Men Det är väl (?) -dalen som kommer ner där?

Albin: Jaha, det är det. Å, det är så flott, som ett golv! Ja.

L: Ja. Hur såg det ut på Den tiden då, när pappa bosatte sig där? Var det översvämningar mycket då på våren och sommaren?

Albin: No. Det var inte så 'möcke som det är nu!

L: Inte det.

Albin: O, nej. Nej.

L: Vad berodde det på då?

Albin: Well. Det var väl för det att 'di - 'di har ändrat 'at så mycket nu. Och Då kunde det ju 'va någon plats där 'di höll vattnet, see. Men Det har 'di ju 'gravit ut nu, så det skulle bli mer land. Och sen, när 'di släpper ut allt det nu, som på våarna, i alla hålorna med. Det är då det är översvämning, 'mökket där nu, på våarna. I år var det rysligt svårt där. Det var det.

L: Jaha. Så det kom för hastigt då ja.

Albin: Ja visst. Ja. Och; vi hade ju 'möcke snö i vintern. Så det var. Och det hade 'di här med i Sverige.

L: Jaha. Jo. Er pappa då. Han fick det home-stead-et där uppe då. Det var 160 acres.

Albin: Jaha. Ja.

L: Och där byggde han då hus, och ladugård - och köpte redskap - och hästar.

Albin: Ja.

L: Hade han köpt ett par hästar först?

Albin: Han hade ett par hästar då, när han arbetade på järnvägen.

L: Jaså. Hjälpte han till att köra då på järnvägen, eller? Vad berodde Det på?

Albin: 'Di - 'di byggde järnvägen, see. Och då fick han mer betalt när han hade sina egna hästar!

L: Jaha. Hade han med sig dem ända från Montana, hästarna; - eller från Dakotas?

Albin: Å ja. Ja. Han behöll sina hästar. Ja.

L: Så; De följde honom.

Albin: Ja.

L: Tillbaka till Minnesota då.

Albin: Ja. 'Di tänkte inte 'nö' över det, och köra då. Och när det blev kvällen, när 'di körde, well, då spände 'di ifrån hästarna! Och 'di brukte ha vatten med sig, för att hålla dom där, 'te hästarna. Och då satt 'di 'öpp stängen, vet Du, som .. på vagnen. Och så lade 'di kamvas över där.

L: Jaha. Och där sov dom.

Albin: Där sov dom. för natten.

L: Vatten var svårt att få tag på naturligtvis, på ställena.

Albin: Ja. Ja. Bitavis var det det.

L: Och det var väl torrt lite längre västerut med förstås.

Albin: Well. Det var där - som nu senare år - somna år var det 'törrt och somna Var det inte.

L: Nej.

Albin: Men se. Han 'töckte om landet, där åt Lindstrom. Det var 'möe' likt där han kom ifrån i Sverige. Det var sjöar och det var skog, det var lövskog.

L: Ja Det var Lindstrom det ja.

Albin: Ja.

L: Hur länge bodde han kvar då i Moorhead, på homestead-et?

Albin: Till 1902.

L: 02. Då hade han byggt upp ett hus och allting klart.

Albin: Ja. Ja.

L: Och Då kom han på idén att flytta längre österut till Chisago county.

Albin: Ja.

L: Och det berodde på att han hade mer bekanta där kanske, eller? ..

Albin: Väl. Det var det väl en del Med. Men; - När han kom från Sverige, då kom han till Lindstrom, eller Almelund. - Det var en liten by.

L: Almelund ja.

Albin: Ja. Och där var alla svenskar där.

L: Så där hade han kontakter som han kunde återknyta igen.

Albin: Ja.

L: Var marken bättre i Lindstrom än i Moorhead?

Albin: Well. Det - Det - Det är väl god mark på båda platserna. Det enda var när det regnade ute där över Moorhead. Då var 'joren så kladdig. När det blev blött så kunde 'di inte gå på marken. Skorna blev så stora. Och 'vågna'hjulen, 'di stannade, 'di asade! Jag minns: Hur vi - min far och vi körde ut där. Jag minns hur vi - Mina föräldrar och jag -körde ut där. Min far körde bil då och vi skulle gå ut och visita i Moorhead. Och; Då hade det regnat. Och Det blev så trögt, så att Ett hjul stannade för bilen, bakhjul. Så Det var En som drog! Vi fick grava ut, med nävarna! Så - Så kladdigt var det! Men sen när det 'törkade 'te. Men det var inte lätt! Vi 'kunne inte köra längre! Då.

L: Så det var besvärligt på höstar och så, att skörda, naturligtvis.

Albin: Oh ja! Ja, det var det.

L: Då var det fast!

Albin: Ja. Ja.

L: Din pappa nu. Han hade hästar 1902. Det fanns inga traktorer och sånt, År 1902?

Albin: Oh no no. Nej.

L: Det var många år tills det skulle bli.

Albin: Ja.

L: Hur många hästar hade han då? Hade han ett par, eller hade han

Albin: Å. Han hade åtminstone fyra eller fem hästar! I Moorhead.

L: Jaha. Så; Det var mycket under plog då, som man säger.

Albin: Oh ja. Ja. På det mesta av det dära landen - 'di 'kunne ploga 'opp alltihop! För: det var så jämnt. Det var ju bara 'te

L: Det var inga buskar, eller sånt, som han behövde jämna.

Albin: Nej. Inte om Du inte kom nära, där det var lite vatten, eller så, som rann. Vad kallade Du dom? ... Liksom

L: Små bäckar.

Albin: Ja.

L: Så Han hade inga besvär då att rensa rent marken?

Albin: Nej.

L: Utan det var klart och bli jordbrukare med en gång.

Albin: Ja. Det var det.

L: Eller farmare, som det heter.

Albin: Ja ja. Men se. På en del platser, där var 'joren ännu 'hårare, där 'di skulle ploga först. Då - Då kunde 'di inte bruka mer än En plog på - för fyra hästar, se.

L: Var det så hårt?

Albin: Så hårt var det. Ja. Och Då - Då skulle 'di bara ploga lite tunt, där det var sådan 'jor', förste gången. Sen skulle det ligga lite. Sen ploga 'di om 'at. Och; då kunde 'di begynna och planta grödor.

L: Vad var det första de plantade?

Albin: väl det var - Det mesta vete - när 'di begynte.

L: Vintervete eller?

Albin: No! Vårvete.

L: Vårvete. Det gick inte med vintervete?

Albin: Nej. Jag vet inte om 'di hade kommit på Det då. Men det var alltid vårve te där. Men sen skulle det vara olika trakter vet Du. Där 'di hade vinterve te, där, med. Men inte där runt Moorhead, på den tiden.

L: nej. Och så majs då, eller korn, som de säger.

Albin: Inte! Inte mycket på Den tiden inte.

L: Inte det.

Albin: Nej. Nej. Det var inte.

L: Det var lite utav den.

Albin: Och Det kommer de senare år. Senare, 19 15, eller så, så begynte de resa mer majs.

L: Jaha.

Albin: Och nu; I Minnesota och Iowa, Du ser. Det är nästan All majs, och sojabö nor.

L: Men ni har mycket solrosor i västra Minnesota.

Albin: Mesta, vad?

L: Sun flowers.

Albin: Ja! Det har 'di en del nu. Ja!

L: Ja men Det fanns inte då.

Albin: Å Nej! Nej!

L: Det var okänt.

Albin: Åh! Det - Det är någonting nytt! Det till producera mycket av! De kom efter sojabönorna.

L: Jaha. Och de svarta fåglarna kommer i tusentals där ute då.

Albin: Ja. Det gör 'di. Jaha.

L: Men de fanns inte när pappa var jordbrukare därute.

Albin: No. Inte så dom var 'nå 'möe.

L: Men då sådde han väl också - eller plantade - havre?

Albin: Åja!

L: Det förekom. Gratis foder.

Albin: Å ja.

L: Och potater.

Albin: Well det var bara lite 'te äta.

L: Lite till äta.

Albin: Ja. På Den tiden reste 'di inte potater.

L: Inte det. Det är på senare år som de stora

Albin: Ja. då är det stora fält där, vet Du.

L: Det var, så att säga, vad han själv kunde försörja sig med då.

Albin: Ja. Ja.

L: Men - 160 acres - som det var under plögen, då kunde de sälja en hel del med.

Albin: O ja visst! Efter han fick 'at upp ur jord! Så han kunde visa grödor. Och! Jag vet att det var 'mökket vilt land ändå, som inte var så bra!

L: Som han använde till betesmark då eller?

Albin: Väl. Han brukte slå hö Med, på sommarn. Och sälja på vintern. Körde in 'te Moorhead och Fargo. Se. Det var 'mönna' platser där 'di hade hästar, som 'di körde runt med vid Den 'tien - Ni vet - i byarna.

L: Jaa.

Albin: Och - Då så 'kunne han alltid sälja hö på vintern.

L: Jaha.

Albin: Så då körde han in hö. Då fick han in pengar - på Det viset.

L: Hur bar de sig åt på Den tiden för att få höet torrt? Det slogs av då med en sådan där..

Albin: Mow. 'Di hade det.

L: Mow, ja. Och sen stackade ni upp det, eller?

Albin: Ja. 'Di stackade rätt upp där.

L: Det ligger inget på hässjor, som man säger i Sverige?

Albin: O nej. Nej.

L: Det har Du aldrig sätt i Amerika att de använder det?

Albin: Aldrig sett det.

L: Inte det.

Albin: Jag har hört om 'at, men jag tänkte det var .. Gammalmodigt. Men jag ser det här! Det är ju så blött, det 'törkar ju inte. Så. Oh! Vi har sett 'mocket av det nu! Ja.

L: Men det förekommer inte där över.

Albin: Nej.

L: Körde de in höet då i en lada på sommaren, efter det var torrt? Eller låg det i en stor stack ute på gårdet?

Albin: No. När vi hade (?) på gården, då lade vi in det där.

L: Ni hade mjölkkor då som stod inne i ladugården.

Albin: Jaha.

L: Och de stod inne hela vintern?

Albin: Well. Vi släppte ut dem lite på dagarna, när det var tjanligt väder.

L: Jaha.

Albin: Men; eljest stod de inne.

L: Stod de inne - ja.

Albin: Och tuggade hö. Och sen så malde vi havre och på senare tid, då blev det 'mocket majs, see.

L: Var brukade ni mala någonstans? Var fanns kvarnen. Kvarnen att mala med?

Albin: Well. Vi hade tre mil in till en by i Lindstrom. 'Di 'kunne mala. Det var en stor

L: Men ute på gårdarna. Där fanns inga kvarnar? Eller; fanns det det?

Albin: Det kan jag inte säga.

L: Det kommer Ni inte ihåg nej.

Om vi då förflyttar oss ifrån gården. Pappa flyttade hela familjen, och boskapen, och alltihopa till Lindstrom.

Albin: Jaha. Jaha.

L: Och - då sålde han den gården, det home-stead-et.

Albin: Jaha.

L: Var det en svensk som köpte den av dem?

Albin: Det kan jag inte 'säg. Det kommer jag inte ihåg.

L: Och Den gården i Lindstrom. Hur hade han fått vetskap om att den var till salu? Han köpte den gården i Almelund då?

Albin: Ja. I Lindstrom. Utanför Lindstrom.

L: Köpte han den?

Albin: Ja. Den köpte han.

L: Och Hur stor var den?

Albin: 189 acre.

L: Jaha. Det var Lite mer än ett homestead, då.

Albin: Ja. Men där var skog. Så det var inte så 'möcket land som att bruka. Men det var 'te såga ner träd på vintern och såga, sälja ved 'å det. Och sedan var det 'te och bräcka upp.

L: Fick han bygga nya hus där då, pappa?

Albin: Nej! Nej! Där var både hus och lagård!

L: Jaså det var allting!

Albin: Ja. Så Det - Det huset - det bodde vi i till 1910. Då byggde han ny - nytt hus.

L: Det var en gammal svensk familj som hade bott där då?

Albin: jaa. De hetade

L: Kom de från Långasjö?

Albin: Väl. Det kan jag inte 'säg! Det 'jore' 'di nog. Namnet var Andersson!

L: Jaha.

Albin: Det var 'möcke med smålänningar runt där.

L: Det var det.

Albin: Ja. Det 'kunne vara ett - som blivit 'losat. Då var det en värmlänning, eller någon så. Och ibland så var det någon skåning. Väl min mor var skåning med förstås.

L: Ja.

Albin: Men 'di talade småländska det mesta.

L: De gjorde det ja.

Albin: Ja.

L: Det var den övervägande delen.

Albin: Ja.

L: Så 1902 då han flyttade. Hur många barn var ni i familjen då?

Albin: Vi var fem barn.

L: Fem barn.

Albin: Ja.

L: Och Alla blev födda ute i Moorhead då?

Albin: Ja.

L: Så då kommer Ni ihåg. - Ja - inte när han flyttade naturligtvis - men sen när de byggde huset 1910.

Albin: O ja.

L: Då hjälpte Du till och bar bräder.

Albin: Jag; Well. Jag var ju bara tio år då, se.

L: Ja men Du hjälpte till i alla fall!

Albin: Jag sprang just i vägen lite!

L: Ja. Hämtade spik.

Albin: Ja!! (Skrattar gott).

L: Och Då fanns det kvarn och såg, och allting, i närheten.

Albin: Å, ja!

L: I Lindstrom; eller?

Albin: Sågmöller! Det - Det -

L: Det var överallt.

Albin: Ja, det lite allt. Då hade 'di steam engines, see.

L: Jaså de kunde inte använda vattenkraft?

Albin: Inte där runt. Se.

L: Det var ingen flod där så att säga, som det gick att ta ur.

Albin: Nej, inte Där. Det var sjöar upp, men det var inte någon plats där 'di 'kunne ha vattenverk.

L: Nej.

Albin: Där hade varit 'naon, lite längre ifrån, men inte rätt mot Lindstrom, var ingen.

L: Men Dina andra bröder, de hjälpte till. För de var äldre, eller systrar.

Albin: Ja. Jag hade en bror - och så tre 'söstrar. Min bror, han var den äldste och jag var den yngste i familjen. För min bror var runt 6½ år äldre än jag var.

L: Jaha. Så han blev dräng på gården och fick hjälpa till och snickra och bygga och greja.

Albin: O ja. Ja. Han hjälpte. Och sen; när far, och mina föräldrar slutade. Min mor var 50 år när de lämnade landet och min far var 60. Och då - Då så skulle min bror och jag taga vara på landet - och det 'jore vi. I sex år ihop. Min bror gifte sig. Så då var vi ihop på det landet till det att jag gifte mig. 1926, då gick jag och fick ett rentade land lite ifrån. Så; då delade vi upp oss, och Så har det varit.

L: Jaha. Dina föräldrar, de pensionerade sig då.

Albin: Ja.

L: Flyttade de in till Lindstrom då?

Albin: Ja.

L: Till själva staden?

Albin: Ja. Det gjorde 'di.

L: Det var ju ganska tidigt det, om mamma bara var 50 år.

Albin: Ja. Det var det. Men Han hade gjort 'at!

L: De tyckte att de hade gjort tillräckligt.

Albin: Ja. Och de gick till California en del på vintrarna, för de hade en del släktingar där. Min far hade bror där och vi hade kusiner. Så 'di var där och stannade på vintern. Så kom 'di hem på våren, till sitt hus.

L: De tog tåget ut då?

Albin: Ja.

L: Ifrån S:t Paul?

Albin: Ja ja.

L: Då kunde han åka på järnvägen, som han hade lagt.

Albin: Ja. Men; 'di tog tåget rätt från Lindstrom!

L: Jaså upp, och ner, ja.

Albin: Ja.

L: Det gick.

Albin: Och så fick 'di byta om på järnväg när 'di kom in till S:t Paul och ta ett större 'tög. Och det där lilla tåget som kom in från Lindstrom var bara ett litet, ett mindre. För det var bara en 'körter lina.

L: Jaa. Men det var en hel del folk som åkte in där, fram och tillbaks.

Albin: Jaa! Det var 'möcke folk på sommaren, för och titta på sjöarna! Å! Det var så 'möcke folk så!

L: Hur tidigt började den där trafiken upp till the tween cities. Att folk skulle åka upp till Chisago lake och fiska, och ha båt? Det är så att Du minns det, eller?

Albin: Jaa, det gör jag.

L: De hade sina små stugor, och båtar.

Albin: Ja. Och så 'di hade - Det var flera hotell! med.

L: I Lindstrom?

Albin: Ja. Och I Alla byarna. Center city hade - den lilla byn hade två stora hotell! Och Chisago city, 'di hade, åtminstone två! Å! Där var så 'möcke folk att komma! Så 'di

L: Så folk tog in där för ett par veckor då?

Albin: Ja. Och en del kom 'opp bara för veckan. 'di kom opp bara för fredagskvällen. Och då fick 'di åka tillbaka på söndags eftermiddagen. Och så gjorde 'di. Och sen kom 'di in i Salt city. Där var en stor fin plats. Så kommer det - blev det 'männa' judar som kommer in där.

Och Du ser; när judarna får fatt i nånting, då blev det mer judar. Mer judar! Så då nästan allt judar! Så. Väl. 'Di höll på några år, men sen gick 'di inte mer där.

L: Var det nedanför Lindstrom, eller var det

Albin: Well. Det var just lite väster om Lindstrom.

L: Ja.

Albin: Mot storstan. Storstan, det är (?) och S:t Paul / Minneapolis.

L: Jaa. Jaa. Ja det är Forest lake, eller vad heter det?

Albin: Ja, det meste upp.

L: Ja. Det

Albin: Så; Du har vart 'igönom där, så Du

L: Oh ja. Jag känner till det, ja!

Albin: Oh ja. Ja, då vet Du att det var många svenskar där.

L: Ja visst! Chisago county, det var ju fullt utav svenskar! Det fanns ju inte en gård - utan det var en svensk familj! Eller hade varit en gång i tiden.

Albin: Å ja.

L: Och; det blir väl så i regel att när de gamla svenskarna blivit gamla tillräckligt, så sålde de väl till andra svenskar?

Albin: Ja.

L: Barn till andra familjer som växte upp.

Albin: 'Möcket på den 'tien, så tog Ett av deras barn över landet.

L: Var det så att den äldste tog över gården?

Albin: Nej.

L: Inte alltid.

Albin: Nej nej, oh nej.

L: Det berodde lite på lust och intresse.

Albin: Ja. En del. - Men se - 'Di 'kunne ju inte alla stanna hemma när de växte upp, barnen. Utan de gick ut och arbetade väl då. Vilken som var hemma så fick han chans och köpa, om han ville.

L: Jaha.

Albin: Så var det.

L: Det var inte alla som var intresserade av jordbruket förstås.

Albin: Inte. Nej.

L: Många ville åka till Minneapolis och skaffa sig jobb.

Albin: Mycket arbete.

L: Det var lätt och få arbete i Minneapolis och i S:t Paul?

Albin: Ja, det har det varit.

L: Det har alltid varit lätt?

Albin: Ja.

L: Ja.

Albin: För 'di som Vill arbeta.

L: Var det ingen som åkte upp till Duluth, och där?

Albin: Well. Det kan hända. Men inte så många. Nej. Nej. Det var mer. Well. Det var en del svenskar med. Men; det blev mer finländare!

L: Jaha.

Albin: Se. I järngruvorna. Och det var 'di väl vana i Finland, var 'di?

L: Jaa. Jo, det är väl klart att de var -

Albin: Och så kom 'di där. Och; 'di var väldiga att arbeta.

L: Ja.

Albin: Jaha.

L: Men det kom inga finländare ner till Almelund, och där nere?

Albin: No. Väl, det 'kunne vara någon i stora städer, det vet jag inte. Eller var det inga på landet runt, där vi var. Nej.

L: Hur gjorde de nu när de gifte sig, svenskarna, runtom, där. Det blev med svenska flickor och svenska pojkar.

Albin: Ja. Till och begynna med när de följs åt. Men sen blev det blandat!

L: Sen åkte de ut.

Albin: Ja.

L: När bilen kom; T-forden kom.

Albin: Ja. När 'di kom upp mer och blev kända mer. Jag hade en 'söster som gifte sig med en tysk man.

L: Jaså. Var bodde Han någonstans?

Albin: Ja. Hon bodde väl bara någon 5, eller 6 amerikanska mil från oss! Och där var han på 'lannet.

L: Jaså. Det fanns tyska familjer också där.

Albin: Oh ja! Lite söder om oss, där var ett tyskt settlement.

L: Vad hette det?

Albin: Väl det var Panola.

L: Panola.

Albin: Ja. Men den stan Är inte mer nu.

L: Inte det.

Albin: Nej.

L: Så det var tyskar som hade köpt in sig.

Albin: Ja! Ja det var. Och sen när det kom just lite längre öster. Då var det irländare! Då var det. Då var det en skola där, kallade 'di den Irish school! Och där nere tyskarna levde, där var det the German - tysker skola! När 'di pratade om 'at, se.

L: Så där som irländarna var nu. Det var alltså öster emot S:t Crow River, det?

Albin: Ja.

L: Vad hette det settlementet, som De hade?

Vivianne: Constansiola.

Albin: Ja det var nere Constansiola.

L: Constansiola. Så det var alldeles rätt över floden det.

Albin: Ja.

L: Och sedan; i Still water, och i Scandia. Det var mycket svenskar där - naturligtvis.

Albin: Ja. Men: i Still water, där är

L: Mera blandning.

Albin: Där är mer blandat nu.

L: Och; det var många som kom med båtar upp igenom och stannade och slog rot, så att säga.

Albin: Ja. Men se: Scandia, det är ett svenskt settlement. Å, ja. 'Di firade 125 år nu där med, sen 'di byggde deras 'körka. Och det gjorde 'di i Center city med. Med midsommarstång. Då hade - firade 'di.

L: Festligheter, ja.

Albin: Ja.

L: När Du växte upp som ung pojke. Ni var med i den Lutherska kyrkan i

Albin: I Center city.

L: I Center city, ja. Så; det var den stora kyrkan.

Albin: Ja.

L: Pappa och mamma, de hade också varit med i Moorhead, i kyrkan där.

Albin: Ja.

L: Det var Augustana, eller First Lutheran, där ute i Moorhead.

Albin: Det var det nog.

L: Vad hade ni för er på kvällarna senare, efter Du blivit konfirmerad och så. Var ni ute på danser, och förlustelser?

Albin: Väl när vi blev lite äldre så 'jore' vi det.

L: Hur långt åkte ni då? En sväng på lördag söndag.

Albin: Å, det var inte så långt. Nej.

L: Ni hade cyklar då och tog er fram.

Albin: Well. Så länge vi hade cyklar, då gick vi inte långt. Oh nej. På kvällarna, då gick vi på fot, det mesta. För då blev det fler och gick. Ja men!

L: Det hände aldrig att ni åkte upp till Taylors Falls, till exempel?

Albin: Well. Nej. Inte - inte

L: Det låg väl nära intill.

Albin: Well. Det var någorlunda nära. Men det var mer på söndagen. Då gick vi in till Lindstrom eller Center city. Och då åkte vi tåget på söndagsmorgonen, järnvägen.

L: Ja.

Albin: Och; Då hade vi mat med, och där var mycket och gå. Där, i den där parken, har Du vart 'igönom där?

L: Ja.

Albin: Well. Då var vi där. Och åt. Och gick runt. Och sedan när det blev kväll, då tog vi järnvägen tillbaka. Och det - när vi var små - det var en redig resa!

L: En lång resa.

Albin: Ja.

L: Hade ni matsäck med er då? eller?

Albin: Å, Ja. Visst!

L: Lite och dricka.

Albin: Och äta.

L: Ja, just det. Sedan då, när bilarna kom in, då kunde ni ta längre turer.

Albin: Ja. Ja.

L: Hur gammal var Du när Du första gången kom in till Duluth t ex? För det låg ju längre ifrån än Minneapolis.

Albin: Ja. Well.

L: Du hade inget ärende direkt dit.

Albin: Jag kommer ihåg det förste gången. Min bror och mina 'söstrar och föräldrar. Och Vi gick med den mannen, som var tysk, som min 'söster gifte. Och 'di 'köm med två bilar då. Och det var runt: 19 14 15; någonting sånt. Då körde vi till Duluth med bilen. Och då var vägarna dåliga - och - det regnade så 'möcke - så det tog dom bra när två dar till köra till Duluth; en väg!

L: En väg.

Albin: Men; nu tar det bara några timmar.

L: Så det var dåliga vägar då - i tjällossningen - ja.

Albin: Åh! Ja, dåliga vägar. Och sen när det regnade. Det var så 'möe' modd, eller vad 'di kallar 'et, på vägarna.

L: Gick det att ta in på hotell, då, upp igenom?

Albin: Ja!

L: Det gick.

Albin: Oh ja! Där var mycket med hotell.

L: Ja det var väl nödvändigt. Annars hade ni blivit strandsatta.

Albin: Ja.

L: Jaså, två dar!

Albin: Ja.

L: Och många punkteringar naturligtvis; eller flat tyre.

Albin: Ja!! Well det hände med. Men de hade alltid andra med, se.

L: De hade med att laga ja.

Albin: Ja. Jag minns ju förste tyres-en, på bilarna. Väl. De var garanterade för fem tusen mil! Och det 'töckte vi var - inte så dåligt. Det var bra.

L: Det var inte dåligt.

Albin: En del var 'te 500 mil, och det var ju inte redigt så bra.

L: Nej. Men de var väl slut då, efter de hade gått.

Albin: Ja. Ja.

L: Blev de utslitna, eller sprack de. Eller?

Albin: Eller körde 'di hål i dom.

L: Det var mycket hål - och så.

Albin: Det var så 'möe' ohyra på vägarna då så.

L: Ja. Det var grenar och kvistar och allt möjligt som stack upp naturligtvis.

Albin: Jaa. Och många vägar, ni vet - när det var så lagt. Om vägen gick på Det hållet, då lade 'di liksom kubbar - eller vad kallar ni - eller trä.... Trä.. så där.

L: Så - stora trästockar!

Albin: Ja. Och då la de dem kors, så hära. Inte slät i kors, utan 'di la dem på 'sne!

L: Vad var det att de lade dem på sned?

Albin: Well det var väl så att 'di inte skulle hoppa.

L: Det blev jämnare på så vis ja.

Albin: Min far fick släppa till några hästar.

L: Jaså.

Albin: Och de gick och skräpa 'jor, see, med hästar. Då var jag med och körde hästar lite.

L: Ja. Men själva de stora vägarbetena. Det tillhörde the county, eller?

Albin: Ja; men vi var inte med på det, för vi hade för 'möe och göra hemma.

L: Då, när Du växte upp. Då kom Du in i den delen att börja planta majs, och sånt, i varje fall.

Albin: Ja.

L: Så; Du vet hur det går till att huska?

Albin: Oh ja! Jag har gjort det!

L: Hur många bush land hann Du med på en dag, om Du var riktigt kvick?

Albin: To maise?

L: Ja.

Albin: Vi 'jore' inte mycket, för hand, själva. För - på jämnan så hade vi mycket och göra och vi 'kunne hyra!

L: Jaså!

Albin: Hyra några man, som 'jore det. De tog inte så 'möe/bush land. På 4 cent, och 5 cent bush land. Men var 'di riktigt 'goe där, så 'kunne 'di komma 'opp till 100 bushel!

L: Oj då!

Albin: Per dag. Men då fick 'di vara riktigt 'goa, och ha 'te bra hästar. 'Då plocka 'di 'at, och slängde 'at direkt i boxen, se. Fick ha bra hästar - så 'di gick, när 'di sa 'te dom - och stannade - och så.

L: Jaha.

Albin: Så 'di inte behövde gå och ta i tömmarna.

L: Så Du behövde inte göra sånt då?

Albin: Jo! En del. Men inte så 'möcke.

L: Det fanns folk att leja då till sådant?

Albin: Jo. Vi gjorde det - men - inte så 'möcke.

L: Och ta hand om det.

Albin: Och - sen kom 'di ju med maskiner. Så nu plockas ingen korn för hand.

L: Nej nej. Men 1914 och 15, då var det för hand!

Albin: Å ja. Ja. Just.

L: Det var väl inte förrän 1920 25 som det blev mer maskiner.

Albin: Ja. Och vi hade - ja. Det var efter min bror och jag begynte farma, brukade alltihop. Vi köpte en traktor. Jag tror det var 1919. Och sen vet Du det blev, vi hade mer och mer maskiner än traktor.

L: Det var väl en stor lättnad när traktorn kunde komma på marken.

Albin: Ja, det var det.

L: Vad sa pappa då?

Albin: Å! Han sa ingenting om det!

L: Han var inte emot det?

Albin: Nej. Nej. Han var inte emot det. Och då behövde vi inte ha riktigt så många hästar heller på farmen som far har. Då brukte vi ha sju åtta arbetshästar.

L: Jaha. Så då var det ett stort hushåll då? Mamma hade mycket att göra i köket?

Albin: Å ja. Ja.

L: Särskilt när ni skulle tröska.

Albin: Oh ja. Då var det. Ja! Det var ingenting om det var 12 14 man, som kom.

L: Då gjordes allt tröskandet utomhus? Ni körde aldrig in havre och vete, och sådant, i ladan?

Albin: Nej. Det släpptes.

L: Utanför.

Albin: Utanför. Det var 'te och sätta 'opp fyra stackar och då 'kunne 'di komma mellan med tröskmaskinen. Sen slängde 'di 'at rätt i, där.

L: Det var En som körde omkring och gjorde detta arbete?

Albin: Ja.

L: För ni hade inget eget tröskverk?

Albin: Nej. Nej. Det hade vi inte.

L: Men där uppe kring Lindstrom och Almelund, där fanns det gott om tröskmaskiner. Danny Magnusons museum har ju massor av steamers.

Albin: Ja.

Vivianne: Du har varit 'te Danny Magnuson?

L: Ja. Så det fattades ingenting, på Det sättet. De var Med sin tid, så att säga, bönderna där uppe?

Albin: Di vart vana?

L: Alltså; farmarna var Med sin tid till att köpa moderna maskiner.

Albin: Oh ja. Visst. Ja.

L: Annars är det ju så att de äldre gärna vill hänga i med det gamla, så länge det går. Men - där fick de ändra om sig!

Albin: Ja! Men; det tog slut med det där gamla! Ja ja! Du ser: när det blir stora och större farmer. Och - 'di fick lov och ha de där maskinerna. 'Di hyrde, och Det gick bra!

L: Ja. Men när det var en massa unga pojkar som växte upp på ett ställe. De ville väl ha nymodigheter, som de sa.

Albin: Oh ja.

L: De körde På lite grand.

Albin: Ja.

L: Men där fanns väl en del som hängde kvar med både - Oxar har Du aldrig sett?

Albin: Nej.

L: De var borta, på Den tiden.

Albin: Ja. Där vi bodde.

L: Det fanns ingenting. Nej.

Albin: Men: Jag kommer ihåg när 'di 'jore' .. land, 'å där 'di tagit av från skogen! Och, då brukte 'di hägna träd, ståendes ut i mitten där, som 'di hade 'tatt dän stolparna och det. Och det sa 'Di: "Det trädet skulle vara så 'di 'kunne köra bort med det trädet, och 'läta oxarna vila i skogen"! Som när 'di körde dom hårt där! Så; körde 'di bort oxarna 'te stå där under trädet i skogen, och vila lite.

L: Var det en stor lönn då; eller marple, eller vad var det för någonting?

Albin: Ja - det var stora träd.

L: Med lövrik krona ja.

Albin: Well. Det var mycket med Lindeträd, alme och! mycket lönn, med. Lönnträd! Så vi har kokt sirap!

L: Jaså ni har sockerlönnar!

Albin: Vi, - jag! Vad kallar Du det på svenska?

L: Sockerlön.

Albin: Ja det är rätt.

L: Så ni kokar det själva då!

Albin: Ja.

L: Och då fick ni den där tunga sirapen?

Albin: Jaa. Och; Det var gott, när man 'kunne få sig sirap.

L: Så det hade ni då på panncakes.

Albin: Ja! Det hade vi nog, så vi hade för hela året! Och sen brukte mina föräldrar 'te och ge 'bört det; 'te grannar, och vänner och så.

L: Så då var ni ute i mars månad och tappade ur saven, då?

Albin: Ja, rätt som vädret var ja. Och det var roligt! Det 'töckte vi om.

L: Då borrade ni in ett par hål där, och en hink.

Albin: Ja.

L: För till och rinna i ja. jaha. Och Det höll ni på med i många år?

Albin: Jaha.

L: De kom väl underfund med det, de första immigranterna? Att de kunde borra in där.

Albin: Ja. Jag vet inte om de lärde av indianer. Jag vet inte. Men, se, indianerna 'jore' det!

L: De gjorde det.

Albin: Men - 'di högg ett spricke, såhär! hårt i lönnerna.

L: De borrhade inte.

Albin: No. Nej. 'di hade inte borrh då, inte. Men; 'di högg med en liten 'öx, in, så. Då kom det ut där. Då lagade 'di, 'Te ta saften. Det 'jore 'di, utav björkbark.

L: Alltså; näver.

Albin: Vad kallar Du det: skal?

L: Näver.

Albin: Åh: näver.

L: Barken, ja.

Albin: Och 'di gjorde (?) utav barken!

L: Jaha. Så det fanns grönt där uppe i Lindstrom och Cambridge och där.

Albin: Ja! Olika sträckor. Det 'kunne vara 'mocket med björkar,, ett 'stöcke och så bytte - Det 'kunne vara lönn! Så; Det var alla slags träd där - annars.

L: Ja. Kokade indianerna sirap på samma sätt, tror Du? Eller de gjorde det lite annorlunda?

Albin: Väl - jag vet inte var indianerna kokte. Det kan jag inte 'säg'.

L: För: det ska ju kokas länge, så att det blir -

Albin: Och så får det inte koke 'at för fort. Så det brändes. Då smakade det bränt.

L: Jaså det brändes, med en gång.

Albin: Ja. Det - det -

L: Ni hade ett särskilt skjul då, att koka sirap i?

Albin: Well. Vi kokte inte så mycket vi. vet Du. Då hade vi bara en sådana hära gryta, så 'ellade vi 'unner.

L: Men den stod ute, den.

Albin: Ja. Ja!

L: Mamma ville inte ta in den i köket.

Albin: Å, nej! Det kokte vi rätt ut i skogen! Det var Därför vi 'töckte om 'et! När vi växte 'opp. Det var roligt och 'va ute i skogen! Då högg vi ris och lite småved och träd som blåst ned och 'ellade. Ja. Hon färdade 'å 'at i huset för jämnan.

Vivianne: She furnaced it out of the house.

Albin: För; se, när det blev för tjockt. En fick 'va så försiktig, så han inte brännas.

L: Ja, det vet jag.

Albin: Ja. För Då smakade det!

L: Då blev det slut alltihop!

Albin: Well, det gjorde. Men då kunde 'di hålla på och koka ner 'at. När det blev hårt. Se. Så det blev som candy!

L: Jaha!

Albin: Så; då 'kunne 'en begagna 'et till annat.

L: Some special flavour!

Albin: Ja!! (Skrattar gott).

L: Du; Vivianne Nicklasson, är född i San Craw, Wisconsin.

Vivianne: S:t Paul county.

L: : Både far och mor kom från Sverige.

Albin: Inte hennes mor.

L: Inte det!

Albin: Hon var född i Paul county.

L: Jaså! Då var det en generation ytterligare - som hade varit född - så att säga. Då betyder det att; Hennes föräldrar kom ifrån Sverige.

Vivianne: Yes.

Albin: Ja.

L: Var kom de ifrån någonstans?

Vivianne: Det vet jag inte!

L: Vet Du inte var de kom ifrån!

Vivianne: No.

L: Inte alls!

Vivianne: No.

L: Tillhörde de någon kyrka där i Paul county?

Vivianne: My grand parents. I don't know anything about them.

L: You don't know if they belonged to a church?

Vivianne: No. My grand parents, on my mothers side, no.

Albin: 'But; Di dog 'ingan' hon blev stor - Hon var inte gammal när 'di dog, se.

L: Nej.

Vivianne: Så jag Minns dem inte.

L: Men - de bosatte sig i Paul County; i närheten av S:t Crow? eller?

Vivianne: Yes. Ja.

Albin: Ja.

Vivianne: S:t Andrews.

L: Utanför stan; eller?

Albin: O, ja! 'Di var på landet!

L: På landet. De var jordbrukare. Ja. Pappa: han var född i?

Vivianne: I Småland.

L: I Ljuder.

Vivianne: Ljuder. Ja.

L: Det var där nere där, ja. Hur gammal var han när han kom till Amerika?

Vivianne: 21.

L: 21. Hade han sällskap med någon som .. kom över på samma gång?

Vivianne: No. Inte som jag vet.

L: Utan: Han kom ensam.

Vivianne: Well. Han kom. It could be others, coming with him, You know!

Albin: Ja. Det 'kunne vart andra, som vi inte vet om.

L: Men det var ingen bror; eller moster, eller faster.

Vivianne: Ingen som han kände.

L: Och hans föräldrar. De blev inga emigranter. De stannade här i Småland.

Vivianne: Ja.

L: Ja. Är detta första gången som Ni besöker Sverige?

Vivianne: Yes.

L: For Both of you?

Vivianne: Yes.

Albin: Ja.

L: Första gången?

Vivianne: That's right.

L: Så ni har sett födelseplatsen då?

Albin: Ja.

L: Jaa. Är det ungefär som pappa och mamma har berättat om - alltså pappa i det här fallet nu - att det såg ut så. Att det låg ute i en skog?

Vivianne: No, not really!

Albin: Well. I don't know.

L: Det är ju svårt att tala om hur en plats ser ut, utan att man har sett den först.

Albin: Å ja. Det är det.

L: Det är väldigt svårt ja! Vad berättade Din pappa om hur det såg ut, där Han kom ifrån? En liten plats, eller En stor plats?

Albin: Det var en stor plats.

L: Där Han kom.

Albin: Ja! Det var vid Amalon?

L: Jo, men jag menar här i Sverige!

Vivianne: Were You came from!

Albin: Å! Här i Sverige! Å! Well. Det var bara att det var så stenigt, och att det var fattigt, på den tiden.

L: Det var vad han talade om.

Albin: Jaha.

L: Att det var besvärligt att få ett uppehälle.

Albin: Ja.

L: Och: Din pappa. Vad sade han?
Vivianne: Jag kommer inte ihåg. Han glömde Sverige när han kom till Amerika.
L: Han gjorde det.
Vivianne: Ja, det är precis så.
L: Och De pratade inte svenska med er sedan heller?
Vivianne: No. We never talked Swede, in my home.
L: So; when You were growing up - it was all English.
Vivianne: English.
Albin: Du ser. Där var så många: där var irländer och tyskar, och allting; ihopblandat!
L: Jaha.
Albin: Så; 'di 'kunne ju inte tala svenska, då!
L: Nej. Skolorna, de var helt på engelska?
Albin: Ja.
L: Jaha.
Albin: Du ser. Där vi bodde. Där hade 'di 'körkskolor, på svenska.
L: Ja. Varannandagsskola, ja. På sommarn.
Albin: Det var sex veckor som 'körkan hade, se. Då studerade vi Katekesen och det lärde, se. Och; då talade vi ju svenska.
L: Så Du var konfirmerad på svenska också?
Albin: Ja. O ja.
L: Vad hette prästen i Center city?
Albin: Det var Åhslund.
L: Jaså. Han var där i många år, han.
Albin: Ja. Bra många, Men; inte så 'möcke - många år som den som var längre. - Ekman. Han var 'lång'.
L: Ja han var länge. Men, annars brukar man vara länge på sådana ställen. Stora församlingar.
Albin: Ja. Well. Vi var uppåt 13- 1400 i Vår församling. Nu är det 900. 900 är konfirmerade där.
L: Jaha. Det är stort.
Albin: Ja, det är det.

L: Din mor. Hon kunde tala svenska?
Vivianne: Well. Lite.
L: Inte mycket.
Vivianne: Inte för 'möcke. No.
L: Så hon kunde inte ofta använda svenskan då.
Vivianne: No.
L: Utan det blev engelskan då. Hade de svenska tidningar när Du växte upp?
Vivianne: Inte som jag kommer ihåg.
L: Inte det.

L: I Ditt hem?
Albin: O ja! Min far hade åtminstone.
L: Amerikanska Posten; ifrån Minneapolis?
Albin: Jaa. Och - Det var en annan med. Svensk-Amerikanska Posten och sen så var det en annan.
L: Tribunen?
Albin: Ja. Jag kan inte.
L: Hemlandet?

Albin: No.

L: Jaså - han hade Två svenska tidningar!

Albin: Jaha. Å ja.

L: Och så den dagliga ifrån Center city.

Albin: Ja. Well. Den kom ifrån S:t Paul eller Minneapolis.

L: Jaså han hade Den stora tidningen.

Albin: Ja.

L: Jaha. Jaså De följde med varje vecka då.

Albin: Jaha. Sen blev det så det inte - så Det så mycket svenskar. Men då sålde den ene svenske tidningen ut den andre, så då blev det bara En svensk tidning.

L: Och det var Minnesotas Statstidning?

Albin: Ja. Det händer det var.

L: Jaa, Den, ja. Läste Du den tidningen någon gång?

Albin: Lite. Men inte så mycket.

L: Du var inte intresserad av den.

Albin: No. Nej. Och jag vet - Min far han talade om - Det var romaner i där! i Svensktidningen. Det brukade han ligga och läsa. Han var en sån som - Han 'kunne inte sova på morgonen. Då vaknade han tidigt. Då tände han med sin lampa vid sängen. Då brukte han ligga och läsa sina romaner en stund, 'ingan han 'ste upp. Och; så 'jore han.

L: Jaså. Han läste en stund, innan han steg upp!

Albin: Jaa. Det 'jore han 'möcke.

L: Det var den svenska tidningen då.

Albin: Ja.

L: Jaa.

Albin: Vi hade en svensk tidning som 'tröcktes i Lindstrom, som kom en gång i veckan, vet Ni.

L: Jaa. Det var nog Norelius'.

Albin: Ja. Och min far brukte kalla den Käringaposten!

L: Jaså. Vad berodde Det på? Var det en slags skvallertidning, eller?

Albin: ja. Det var mest som en skvallertidning!

L: Ja den talade om vilka som varit på kafferep i Amerika.

Albin: Jaha. Ja.

L: Men folk tyckte väl om att läsa det och att se sitt namn.

Albin: Oh ja! Det tyckte 'di om och läsa! Och! Det var intressant med.

L: Jaha.

Albin: Det var inte allt skvaller heller.

L: Nej. Men de fick väl reda på vem som hade varit i stan.

Albin: Ja.

L: Så: den som hade haft besök då ifrån Kalifornien eller Iowa. Sa de till tidningen då att "nu Herr så och så har varit där".

Albin: O ja. Ja det kom alltid idag.

L: Jaså det var Kåringposten det!

Albin och Vivianne: Ja!

L: Ja.

Föräldrarna i S:t Crow. De var med i den Svenska Kyrkan?

Albin: Well, det var de en tid.

L: En tid.

Albin: Men sen så gick han mer 'te Alliance 'körkan.

L: Jaså, fristående, ja.

Albin: Ja.

L: Jaha. Jaha. Så Där är Du konfirmerad då?

Vivianne: No. They don't have Confirmation. - No.

L: De har inte det. Nej. Och de har inte dop heller?

Albin: Jo!

L: Men inte konfirmera, ja. Nej.

Vivianne: No.

L: Det var i Taylors Falls?

Vivianne: Yes.

L: Ja. Hur stor gård hade föräldrarna?

Vivianne: 80 acre.

L: Så Det var också ett homestead då?

Albin: Nej. Nej. Inte på den 'tien. Det hade 'di köpt. Men 'di behövde inte betala så 'möcke då.

L: Men det var 80 acre. Så det var ett halvt kvart.

Albin: Ja.

L: En sektion som de fick, ja.

Berätta lite grand om hur det var i ett svenskt hem. Hade Din mamma svenska seder; och gjorde pölsa och korv och -

Vivianne: Ja. Jag minns hur vi gjorde ostkaka; sylt ost.

L: Jaså! Det gjorde hon.

Vivianne: Ja!

L: Var det till speciella högtider; till jul och -

Vivianne: Well. Yes, I think so.

L: Och - Vid kalas.

Vivianne: Ja. Jag var bara 15 år gammal när min mor dog.

L: Å, på Så vis. Då fick Du ta över.

Vivianne: Och vi var tio barn.

L: Jaså tio barn.

Vivianne: Ja. Så; - vad skulle jag säga!

L: Det var ett hårt arbete att ta över. De var alla hemmavarande, de tio barnen?

Albin: Se. Ja. 'Ho var äldst, så hon fick ju

L: Så ni fick hålla på - och - få de andra flygfärdiga; ett bra tag. Get them out in life.

Vivianne: Den yngste var bara sju månader gammal.

L: Jaha. Hon dog i - inte barnsängsfeber men - Vad var det för sjukdom?

Vivianne: Well. Det var kallat Erysipelas på engelska. Jag vet inte vad det heter på svenska.

L: Och det var obotligt. Det gick inte att -

Albin: Ja. Det var det, på Den tiden.

L: Hade Du ärvt några svenska traditioner/ Ostkaka, och sötost och -

Vivianne: Ja. Ja. Jag fick lära mig -

L: och göra det. Men det var inte gott att sköta om ett så stort hem!

Vivianne: No!

L: Med tvätt och bakning och allt möjligt.

Vivianne: Det var det inte.

L: De som var yngre, fick de hjälpa till också?

Vivianne: Ja. Vi fick alla hjälpa.

L: Och baka, och tvätta. Hur bar ni er åt med att tvätta? Det fanns ju inga tvättmaskiner på Den tiden. Det var hårt. För hand.

Vivianne: Det var hårt.

L: Och skölja det ute i vattnet.

Vivianne: Bära in vatten och

Albin: Och bära ut vatten.

L: Och bära ut! Det var mer ut än in, så att säga!

Albin och Vivianne: Ja!

L: Pappa; han åkte in till stan och handlade. Eller - hur bar han sig åt?

Vivianne: Oh yes. Med hästar.

L: Hur lång väg var det?

Vivianne och Albin: Åtta mil. Amerikanska.

L: Jaa. Det var ju bra. Jaha. Men ni hade mjölk och ägg.

Vivianne: Yes. Det hade vi.

Albin: Och ja. Och ost. Var han körde sin mjölk, där vi hade ost. Vi hade alltid mycket ost och mjölk och smör.

L: Med kläder och sådant - hur bar Ni er åt? Att sy -

Vivianne: Å, vi fick lära oss att sy.

L: Jaha. Hjälpte pojkarna till med det också, eller?

Vivianne: No, inte med 'syning', no. No.

L: Inte det. De stoppade inga strumpor?

Vivianne: Ja! Min äldste bror, han 'kunne " sticka.

L: Jaså! han kunde det!

Vivianne: Ja. Vantar, strumpor och så.

L: Jaså. Han kunde det.

Vivianne: Ja, det har hon.

L: Jaså han fick lära sig det! Jaha. Så han försåg då familjen med strumpor och vantar.

Vivianne: Ja. Pretty much!

L: Sedan träffade ni varann.

Vivianne och Albin: Ja.

L: Ja. Och Du var i hemmet hela tiden då?

Vivianne: No! I were gone, i think about 18. Jag tänker jag var 16 år när jag gick ut och arbete.

Albin: Av och till - ja.

Vivianne: Jag har en 'söster som är ett år yngre. Ja.

L: Så Du tog vid där ja. Det var ingen annan kvinna hemma?

Vivianne: No. Inte. Inte efter mamma dog. Men för där så hade vi hjälp ibland.

L: Jaha.

Albin: Hennes mor var sjuk.

L: Jaså, hon var sjuk. Det var ett väldigt hushåll i alla fall; tio barn. Ni hjälpte alla till med att mjölka då naturligtvis.

Vivianne: Inte flickorna. Vi inte behövde göra någonting ute huset. Vi hade nog göra.

L: Hur många flickor var det?

Vivianne: Vi var fem flickor och fem pojkar.

L: Så pojkarna tog hand om utesysslorna, då.

Båda: Ja.

L: De högg ved, och bar in vatten?

Vivianne: Ja.

L: Men det var väl så att de ville strejka någon gång, då och då. Att de inte ville göra det? Eller förstod de att de skulle hjälpa till?

Vivianne: Yes. 'Di fick

L: Annars är det ju så att de gärna försökte slippa. Det ligger i naturen.

Vivianne: Ja.

L: Din far; hur länge levde han?

Vivianne: 86, jag tänker.

Albin: Han var 86 år.

L: 86 år, jaa.

Albin: Han hade aldrig varit sjuk.

L: Inte det!

Albin: Inte förrän - Han dog, mitt när han gick ut till posten. Tänker han skulle lägga ett brev.

L: Så - han kunde se hela familjen utflugen då - så att säga.

Båda: Ja.

L: Var det någon av er som stannade hemma på gården och tog över?

Vivianne: No. inte det.

L: Jaså. Alla -

Albin: No. 'Di ville väl ut och tjäna pengar, - och det var inte så storer gård och det, så 'Di gick ut och arbetade. Sen, när han blev äldre, då sålde han gården. Se. Och köpte en liten plats.

L: Ja. Vart åkte ni då. Ni åkte inte till Minneapolis eller S:t Paul, inte?

Vivianne: Inte mycket. No.

L: Utan det var till S:t Crow, - och

Albin: Hon arbetade en del i Lindstrom här.

L: Jaså. Tvärs över?

Vivianne: Ja.

L: Ja. På så vis. Hur hade Ni fått den platsen? Genom annons, eller?

Vivianne: Relatives.

L: Då sade de att det fanns en plats ledig.

Vivianne: Ja.

L: Var Det husarbete?

Vivianne: Yes. Yes. Det var det.

L: Vad fanns det för arbetsmöjligheter för unga flickor och pojkar på Den tiden, när ni växte upp?

Albin: Well. Det var det mesta husarbete, och sådant, på Den tiden.

L: Det fanns det alltid.

Albin: Ja.

L: Men - Det blev väl inte mycket pengar av det - förstås.

Albin: Nej. Nej. Det blev det inte.

L: Så fanns det möjlighet att komma in i stan hos .. Men; det fanns inga fabriker direkt.

Albin: Å nej. No! Det var inte så näpet och få arbete. Det 'kunne 'va på sommarn. Där, när sommarfolk kom. Då - på hotell -

L: Hotellen ja!

Albin: - fick flickorna arbete en tid.

L: Det var väl bra. För det blev lite grand tips - och - extra - kanske.

Albin: Ja. Ja.

L: En dollar på den tiden, den var värd pengar då.

Albin: Ja, det var det.

L: Den fick räcka en lång tid.

Albin: Ja.

L: Ja.

Vivianne: Och min äldste bror - han gick till skolan för electricity.

L: Jaha. Se där ja.

Vivianne: Men annars. Mina andre två bröder, 'di arbetade i skogen.

L: På Wisconsin-sidan?

Albin: Det mesta i Minnesota.

Vivianne: Minnesota.

Albin: De drog ut, på Det hållet.

L: Så fanns det mera arbeten i Minnesota än i Wisconsin?

Albin: Well. Det var lite mer skogning där. Och så 'di där järn -

L: Järngruvorna.

Albin: Det var 'möcke' med järngruvor. - 'Di hade 'möcke folk som arbetade -

L: Så det var inte många som åkte upp till Superior och Ashland, och Den delen.

Vivianne: No. Not really.

Albin: Nej. Inte så mycket. Nu! Det så många såna järngruvor och folk arbetar. Och Var det en järngruva där - så blev det en liten stad! För det blev så 'moe folk där! Så blev det en liten 'sta och fullt med småställen, var det är järngruvor.

L: Var det många då som försvann och slog igen alltihop?

Albin: Ja! Ja när det tog slut, så var det slut.

L: Ödets dal, ja.

Albin: Ja. Jaha. Om en kör där. En kan se var de tagit ut järn. Det var många platser där 'di 'kunne ta 'at från 'övansian av 'joren, ser Du. Så 'di behövde fjädra ner i. Oh! Så djupt där 'di tagit järn!

L: Så ni gifte er 1926? var det ja.

Albin: Ja.

L: Hur många barn har ni?

Albin: Vi har ett barn. Ja.

L: Är det en pojke?

Albin: Flicka.

L: Hon är inte intresserad av jordbruk då?

Albin: Nej.

L: Har ni gården fortfarande kvar?

Albin: Nej! Nej. Vi sålde. Vi sålde vår gård 19 72.

L: Jaså.

Albin: Sen köpte vi en liten plats lite därifrån. Och Den är skön och där bor vi. Så där har vi 'at så bra så.

L: Ni har semester året runt, då. Ja. Det är väl en underbar trakt där uppe i alla fall! Det är lugnt och fridfullt.

Båda: Ja.

L: De kör fortfarande ut med bilen på isen och låter den sjunka genom hålet?

Albin: O ja. Vi kör på sjön med bilen!

L: Ja. Men de har väl en bil som kännemärke?

Albin: O, ja. Det har de.

Vivianne: Vi kör 'te 'körkan, över isen.

L: Ja. Just det. Jaså.

Vivianne: Ja, direct - cross!

Albin: Tvärs över sjön! Det är väl lite över en mil, från där vi bor.

L: Så ni bor nästan där den nya high school är byggd då?

Vivianne: Ja. Vi ser high school.

L: Ja, just det.

Albin: Jaa. Sen bygger jag ett litet hus, som vi har när vi är och fiskar på vintern.

L: Så ni drar ut på sjön.

Albin: Som är med snowbilen. Ja. Det är bara litet: 4 fot och 5 fot och 6 fot långt.

L: Där har ni värme också kanske inne?

Albin: Oh! ja! Det har vi på liksom lite lätt snö. Och då drar vi bakom, på snowbilen, Och, så, gör vi hål och sitter där inne.

L: Det kanske blir mer fisk på vintern än på sommarn.

Albin: Well. Det är nog olika.

L: Jaa. Annars är det väl svårt att få napp på sommaren. Då är det så många turister. De kommer ju överallt, och kör.

Albin: Well. Nu är det så 'möcke folk där, så vi tänker knappast aldrig på och gå ut och fiska på lördan och söndan.

L: Inte det.

Albin: Å no. Det är så många båtar. Och sen är det speed-boats, vi kallar. De kör så hemskt så. Så det. Om Du går ut på sjön och sitter. Du vet inte om det kommer en sån där dunder och far. De kommer så. Vi går inte ut på helgerna

Vivianne: Water skiing.

L: De finns där också. Så det har förändrats då, sedan pappa kom och bosatte sig i Lindstrom..

Albin: Ja. Oh Jaha!

L: Vad hade ni för redskap när ni fiskade på Den tiden? De första som kom?

Albin: Well. Vi hade vad 'di kallar för metraftel då.

L: Jaha.

Albin: Det vet Du vad det är?

L: Ja ja.

Albin: Så var det och slänga ut den.

L: Men ni lade ut nät också? Under den gamla tiden. Ni lade ut nät?

Albin: Ja, det gjorde en del. Ja.

L: Notes?

Albin: Ja. Det var långt tillbaka. Men sen blev det

L: Vad kallar ni dem?

Albin: Net.

L: Det var inget annat namn på dem?

Albin: No.

L: Nej.

Albin: Men sen blev det verboten, en del år. Vi använde dem! men vi fick vara försiktiga, så inte länsman kom!

L: Det var strängt på den tiden också.

Albin: Well. Inte så strängt som nu!

L: Nej.

Albin: Nu 'töl 'di inte 'te försöka!

L: Det går inte, nej. Men på Den tiden var det inte så farligt.

Albin: Nej. Och sen; när gäddorna kom 'opp och lekte på våren. Du har väl hört om Det?

L: Ja.

Albin: 'Di kom 'opp i, där det var grunt vatten och en del gräs.

L: Ja.

Albin: Då kom 'di 'opp och lekte där. Då kunde det 'va tre fyra gäddor ihop - och - då var det med spira, med fyra 'tänner', see. Det var 'te och hugga i. Och sen 'skåt' vi ibland med hagelbössa! När 'di kom upp - åh - Det var så fullt 'å fisk, så!

L: Det fanns alla knep - då - på Den tiden.

Albin: Ja, visst! Jaa.

L: Använde de mycket fiskmat i hushållet då? I hemmet?

Båda: Ja.

Albin: Oh ja. Jag säger - förr i tiderna - Det hjälpte 'möcke'.

L: Det hjälpte mycket.

Albin: För mat. Fisk, det var ju bra 'te äta, vet Du.

L: Hur var det med fasaner; och fågel och sånt då. Och harar?

Albin: Well. Det var 'möcke med harar och. En tid var det 'möcke med fasans, men det är det inte 'möcke igen.

L: Inte det.

Albin: Nej. Men;

L: Rådjur finns det gott om. Deer.

Albin: Ja. Ja. Å, det 'brukte vi ha.

L: Så Det var väl en bra maträtt naturligtvis. Det räckte ju ett tag.

Albin: Ja. Det är långt tillbak.

L: Hur bar de sig åt för att förvara det köttet? Rökte de - eller?

Albin: Well. 'Di rökade det och så saltade 'at.

L: De saltade ner det ja.

Albin: Ja.

L: De lade det inte i havrebingen?

Albin: Vål. Det 'jore en del. Så det 'lå där en 'tid, på vintern, men sedan, när det blev 'värmt, då lakade det ju ut, se.

L: Det var saltat då innan ni lade det i havrebingen?

Albin: Vål. Inte alltid. Om 'di 'kunne frysa 'at.

L: Jaså! Under vintertid frös de det då.

Albin: Ja.

L: Och så lade det i havrebingen.

Albin: Ja.

L: Jaha. Och Det stod sig bra där då.

Albin: jaa, tills dess det blev 'värmt. När havren, den blev kall, så höll den kylan länge, ser Du.

L: Ja se Där ja.

Albin: 'Di hade alla slags knep på Den tiden.

L: Köld kunde vara bra till många saker också; som att frysa in mat, och sånt.

Albin: Ja. Och sen - brukte 'di - vad 'di kallar för: kallna 'at. 'Di kokte 'at och 'la 'at i glaskrukor, med tätt lock. Och Då höll det sig - till långt fram på sommarn!

L: Ja. Det förekom inte att de saltade ner i en stor balja eller någonting?

Albin: Vål. Inte - Inte - Fläsk 'jore 'di!

L: Fläsk gjorde de. Saltade ner.

Albin: Å ja. Ja. Det var 'möcke.

L: Jaså de gjorde det.

Albin: ja. Ja ja.

L: Hade de lutfisk när Du växte upp?

Albin: Ja. Visst! Vi har lutfisk än idag!

L: Ja men jag menar på Den tiden när Du växte upp?

Albin: Ja.

L: Så Lutfisk fanns det. Och den köpte de torkad då.

Albin: Ja.

L: Den gjorde mamma iordning själv då. Det kommer Du ihåg?

Vivianne: Yes. Det kommer jag ihåg.

L: Jaha. Den fanns i affären och köpa då före jul.

Albin: Ja.

L: Ni kommer inte ihåg vilken dag den skulle läggas i blöt? Om det var en speciell dag?

Albin: Det var inte så noga! Du vet. Där hemma. Min mamma 'la 'at i blöt! Och sen; när det blev färdigt, då frös hon en hel del av det, se.

L: Jaså!

Albin: Så då höll det sig på lång tid!

L: Så; hon kunde börja långt före då.

Albin: Jaha.

L: Kylan i Minnesota. Den kommer väl i december, mer eller mindre.

Albin: Å, ja. I november.

L: Jaså i november! I Lindstrom!

Albin: Å ja.

L: Så man kan vara säker på att det blir kallt!

Albin: Ja. I slutet av november. Ja! 'Di brukte alltid 'säg' förr att: Thanks giving! Då brukte det vara is så 'di kan gå ut och skata! på isen.

L: Ja. Det är sista veckan i november ja.

Albin: Ja. Det kan ju vara olika. Ibland så Är det inte, men ibland så är det 'ingan det.

L: Men sedan är det säker frost, eller kyla, fram till -

Albin: På jämnan.

L: I mars månad? Eller april?

Albin: Well. Hela mars på jämnan.

L: Jaha. Hela mars ja.

Vad ska jag säga nu igen att: Skrattolle? Känner ni till honom?

Albin: Jaa, visst! Jag har hört honom.

Vivianne: One time.

L: I Wisconsin, eller?

Vivianne: No. In Minnesota.

L: Jaså han hade sina turer upp då i Minnesota ja. Ja. Då kom han med ett helt gäng. Var de fem sex stycken?

Albin: Well. Åtminstone det. 'Te och begynna med var de inte så många, men sen hade han spelmän med sig och sjunga. flickor Och sen. Han gifte sig med, med en flicka som var väldigt god 'te sjunga.

L: Lindgren? eller vad hette hon? Hette hon inte Lindgren?

Albin: No. Var det inte Pettersson.

L: Det hette Han ja.

Albin: Olga ..

L: Olga Lindgren.

Albin: Var det? Det händer. Det händer. Det var Olga. Hon var väldigt stor. Men, Du ser, se. Det gick inte. 'Di hade vart ihop i några år. Han fick för många pengar. Han 'såp' så hemskt.

L: Jaså det gick Bra för honom då!

Albin: Å ja! Gick väldigt bra!

L: Han hade fullsatta hus överallt.

Albin: Ja. Å ja. Jag vet han brukte säga; när det var fullt hus, de stod runt. "ja.Ni som hänger på väggarna här. Kom lite tidigare 'näste gång, så ska ni få en bänk 'te sitta på" sa han.

L: Jaha. Jaså, de hängde på väggarna med!

Albin: Ja. Det brukte han 'säg!

L: Han turnerade nästan över hela Amerika.

Albin: Ja bara det var svenskar.

L: Jaha.

Albin: Och då stannade 'di på hotell över nätterna och sen 'flötte 'di till näste plats.

L: Åkte han med bil eller tåg?

Albin: Det var tåg på Den tiden.

L: Det var tåg.

Albin: Å ja.

L: Ja.

Albin: På Den tiden var det ju tåg nästan all över.

L: Hur länge kommer Du ihåg att han höll på?

Albin: Well. Höll han på 'te 19 25 eller 30?

L: Jaså. Och han höll på tio år, eller någonting, kanske.

Albin: Å! Han höll på mer än det! Jaa. Jag tror han höll på till närmre 20 år!

L: Jaså.

Albin: Och han var bra. När han kom så var husen så fulla, där han skulle sjunga; och han hade en spelare med sig, och hans fru var Väldigt stor!

L: Så han var omtyckt då.

Albin: Ja. Han var omöjlig 'te göra visor och det. Han 'kunne sjunga! Och Han sjöng så klart med! Så man 'kunne förstå varenda ord han sa!

L: Jaså folk tyckte om det.

Albin: Ja.

L: Han var ju värmlänning, men det hördes inte då på språket.

Albin: No. Nej. Så han var värmlänning! Det visste jag inte.

L: Ja.

Albin: Ja det händer.

L: Han hade en bar uppe i Michigan också. I Scandia också, eller var Var det någonstans? Det känner Du inte till? han hade restaurang där uppe och bar, tror jag, uppe i norra Michigan. Det har Du aldrig hört talas om. Nej.

Albin: Nej.

L: Det hade han också ett tag. Var det någon mer än Han som åkte omkring med sådant här?

Albin: Det var det ibland Några. Men det var ingen som kom 'opp 'te Olle.

L: Charlie Rydén, Du kommer inte ihåg Det namnet?

Albin: Nej.

L: Nej. Det kommer Du inte ihåg.

Kyrkan. De anordnade väl en hel del för ungdomen?

Albin: Ja.

L: Picknicks, och fruntimmersförening, och syförening.

Albin: Ja.

L: Då fick Du passa Dig för dem som var med i syföreningen. Det var väl stränga gamla mostrar, och fastrar!

Albin: Ja! Och då var det med - som 'di brukte 'säg' - En del skvallerkärningar med! Ja!

L: Ja det var mycket kafferep på Den tiden. Att de gick från gård till gård!

Albin: Å ja.

L: Kom de tillsammans då några stycken fruntimmer.

Albin: jaa, 'di hade syföreningar! Liksom i vår församling. De hade olika - sju åtta rotel - då var det rotel ett och två och tre. Och då var det så många som hörde 'te varje - och 'di brukte ha möte en gång i månaden. Så höll de på. Så drack 'di kaffe, och läste lite och sen pratade 'di.

L: Kom prästen på besök också då?

Albin: Ja. Han 'kunne komma och denna, så 'kunne han komma var gång, se.

L: Men; de vågade väl inte prata någonting skvaller när prästen var med?

Albin: O nej!

L: Det var antingen före eller efter.

Albin: Ja. Ja!

L: Och prästen åkte häst då?

Albin: Ja. 'Te de sista åren - Men: jag minns när han kom - jag vet inte om det var 19 11 eller 12, då hade han en liten bil!

L: Ja.

Albin: 19 11 eller 12, ja. Då kom han med bil. Det var säte, där framme, som två satt. Sen var det ett litet säte där bak. Han satt där bak och det var inget tak över det!

L: Inte det!

Albin: Nej.

L: Där satt han ja. Det var ett rumbler seat, det!

Albin: Ja! Det var det!

L: Det var Åhslund det?

Albin: No. Det var Ekman.

L: Ekman.

Albin: Ja. Åhslund, han hade en Model-T!

L: Jaså!

Albin: Kommer Ni ihåg?

L: Ja. Jag har sett hur de ser ut.

Albin: Ja. Han hade en Rolster - som 'di kallar. Och; Det var en stor man! Och stark.

L: Jaså.

Albin: Och där fick 'en tanka för hand! Och jag vet 'di sa: "han var så stor och stark. När han satte på switch-en, och det, det var ingenting. Den bara startade!

L: Jaså. Men de var farliga. De kunde slå tillbaka och slå armen.

Albin: Well det var inte så farligt! Om Du 'kunne sätta sparken på Den 'tien' vet Du. Om Du fällde upp han, så tände han senare, ser Du. Och en som Han! Det slog så fort. 'Hinde inte!

L: Men det var väl en del som fick avslagna armar?

Albin: Ja, ja.

L: Ja. En del fick bakhjulet och snurra också.

Albin: Det var på vintern, när det var kallt! De var rysligt styva. Då gick 'opp ett bakhjul. Jag minns inte om det var högra eller vänstra. Då var de isiga - och snurra.

L: Men det gick.

Albin: Ja, det gick.

L: Det var bättre utväxling där - då.

Albin: Ja. Det gick lättare. Jag vet inte om det var smörjan som var för tjock, eller; Vad det var. Men - när det var kallt - då var det få 'opp det ena bakhjulet! Och sen dra på.

L: När Du har sett den här tiden. Ni har båda varit med från början: med hästar och bilar och nya moderniteter. Hade folk det roligare förr i tiden, än vad de har nu, tror ni?

Albin: Well, det tror jag. För 'di kom inte ut så brett!

L: Nähä. Utan de hann att smälta det så att säga. Det gick lättare för dem.

Albin: Ja och de var mer belåtna, liksom. De behövde inte gå så långt då 'te kom ihop, bara några familjer; eller ungdom! Kom ihop. Då hade 'di roligt. Men nu med bilarna. 'Di kör så långt och så.

L: De är inte nöjda, utan det ska bli längre och längre. Vad pratade folk om när de kom tillsammans på kalas eller liknande? Var det historier?

Albin: Å, det är en del. Det är olika på folk!